

Kitab-ketab al-Imam al-Hafiz al-Hayat

Halvat-i-Mille Risalah

Kitab-ketab
al-Imam al-Hayat

Hukuvât-ı Sitte
Risalesi

Bediüzzaman Said Nursî

Risale-i Nur Külliyyati'ndan

Hutuvât-ı Sitte
Risalesi

Bediüzzaman

Said Nursî

İstanbul - 2010

HUTUVÂT-I SİTTE RİSALESİ

Copyright © Şahdamar Yayınları, 2010

Bu eserin tüm yayın hakları Işık Yayıncılık Ticaret A.Ş.'ye aittir.

Eserde yer alan metin ve resimlerin Işık Yayıncılık Ticaret A.Ş.'nin önceden yazılı izni olmaksızın, elektronik, mekanik, fotokopi ya da herhangi bir kayıt sistemi ile çoğaltılması, yayımlanması ve depolanması yasaktır.

ISBN

978-605-4038-06-0

Yayın Numarası

105

Basım Yeri ve Yılı

Çağlayan Matbaası

Sarıç Yolu Üzeri No: 7 Gaziemir/İZMİR

Tel: (0232) 252 20 96

Şubat 2010

Genel Dağıtım

Gökkuşuğu Pazarlama ve Dağıtım

Merkez Mah. Soğuksu Cad. Nu: 31 Tek-Er İş Merkezi

Mahmutbey / İSTANBUL

Tel: (0212) 410 50 60 Faks: (0212) 445 84 64

Şahdamar Yayınları

Kısıklı Mahallesi Meltem Sokak No: 5

34676 Üsküdar / İSTANBUL

Tel: (0216) 318 42 88 Faks: (0216) 318 52 20

www.sahdamaryayinlari.com

İçindekiler

Takdim.....	1
Hutuvât-ı Sille.....	17
Birinci Hatvesi.....	18
İkinci Hatvesi.....	20
Üçüncü Hatvesi.....	21
Dördüncü Hatvesi.....	22
Beşinci Hatvesi.....	24
Altıncı Hatvesi.....	26
Karma İndeks.....	37

Takdim

Bu “Hutuvât-ı Sitte” adlı eser, Üstad Bediüzzaman Said Nursî tarafından 1920-1923 yıllarında İstanbul’un işgali sırasında yazılıp işgalcilere karşı gizlice neşredilmiş ve el altından dağıtılmıştır.

Eser, aynı zamanda Arapça olarak da “Evkaf-ı İslâmiye Matbaası”nda 1336 Rumî ve 1338 Hicrî, 1920 yılında tab edilen “Sünûhat” adlı eserin son kısmına konularak neşredilmiştir.

O dehşetli günlerde Anadolu’nun dört bir yanı işgalci kuvvetlerle sarıldığı bir sırada, başta İngiliz olarak istilâcılarının yüzlerine tükürürcesine matbaa lisanıyla, İslâm’ın izzet ve şerefini haykıran

ve şehâmet-i imaniyesini çekinmeden izhar eden kahraman Üstad'ın, binler mehâsin-i ulviye ve hizmet-i âliyesine yalnız şu küçük kitap dahi bir parlak aynadır.

Bu tarihten sonra başta Anadolu ve Âlem-i İslâm'da ve tâ âlem-i insaniyetin her tarafında iman ve Kur'ân hakikatlerini delâil-i akliye ve mantıkîye ile isbat ve izah eden ve "Kur'ân-ı Hakîm'in bu asrın fehmine bir dersi olan Risale-i Nur'u telif ve neşrecek olan Hazreti Bediüzzaman'ın; bu "Hutuvât-ı Sitte"yi telifinden evvel,

Âlem-i insaniyet: İnsanlık alemi.

Delâil-i akliye ve mantıkîye: Aklî ve mantıkî deliller.

Fehm: Anlama, anlayış.

Hizmet-i âliye: Yüce hizmet.

İzhar etmek: Göstermek,

ortaya koymak.

Kur'ân-ı Hakîm: Hüküm ve hikmet kitabı Kur'ân-ı Kerîm.

Mehâsin-i ulviye: Yüce güzellikler.

Şehâmet-i imaniye: İman kaynaklı cesaret.

Birinci Harb-i Umümü'ye Şark'ta talebele-riyle birlikte gönüllü alay kumandanı ola-rak iştirak edip, Rus ve Ermeniler'e kar-şı çetin muharebeler yapıp, talebelerinin kısm-ı âzamını şehid verdikten ve iki sene kadar Rusya'da esir kaldıktan sonra esa-retten dönüp İstanbul'da Erkân-ı Harbiye Riyaseti'nin iş'ârıyla "Daru'l-Hikmeti'l-İslâmiye" âzâlığında bulunup ve bu ara-da, Arapça "Mesnevî-i Nuriye"de cem edilen Arabî risalelerini, Türkçe, manzum "Lemeât" ve "Nokta" gibi risaleleri telif ve neşrettikten sonra, bilâhare bu "Hutuvât-ı Sitte" eserini işgalcilere karşı gizlice tab ve neşretmiştir.

Âzâ: Üye.

Cem etmek: Toplamak, bir araya getirmek.

Erkân-ı Harbiye Riyaseti: Genelkurmay Başkanlığı.

İş'âr: Haber verme, bil-dirme.

Kısm-ı âzam: Çok büyük kısım.

Hazreti Üstad, hayatının son senelerinde yanına gelen bilhassa resmî zevâttan ziyaretçilere ve bazı meb'uslara, Risale-i Nur hizmetinde müsbet hizmet dersini verirken, Eski Said hayatından bahisle, tek başıyla dört cebbar kumandanlara mukabele ettiğini ifade ve beyan ederdi. Ve o zamanki harika cesaret ve şehâmetini zikretmesiyle, şimdiki Risale-i Nur neşriyatı ve hizmeti ve Nur talebeleri câmiasıyla yaptığı müsbet harekete, o günkü tavrını kıyas ederek delil gösterirdi.

Meselâ, Emirdağ Lâhikası'nın en sonunda dercedilen, talebelerine en son dersinde:

Cebbar: Zorba.

Dercedilen: Yerleştirilen, ilâve edilen.

Meb'uslar: Milletvekilleri.

Müsbet hareket: Olumlu, yapıcı hareket.

Müsbet hizmet: Kendi mesleğinin muhabbetiyle olumlu, yapıcı hizmet.

Şehâmet: Akıl ve zekâ ile birlikte olan cesaret.

Zevât: Zâtlar.

“Bizim vazifemiz müsbet hareket etmektir. Menfî hareket değildir. Rıza-yı ilâhîye göre sırf hizmet-i imaniyeyi yapmaktır, vazife-i ilâhiyeye karışmamaktır. Bizler âsâyîşi muhafazayı netice veren müsbet iman hizmeti içinde her bir sıkıntıya karşı sabırla, şükürle mükellefiz. Meselâ, kendimi misal alarak derim:

Ben eskiden beri tahakküme ve terzile karşı boyun eğmemişim. Hayatımda tahakkümü kaldırmadığım, birçok hâdiselerle

Hizmet-i imaniye: İman hizmeti.

Menfî hareket: Olumsuz hareket.

Müsbet iman hizmeti: Kendi mesleğinin muhabbetiyle olumlu, yapıcı iman hizmeti.

Rıza-yı ilâhî: Allah rızası. Daima “Allah rızasını” gözeterek hareket etme

düşüncesi.

Tahakküm: Baskı, zorlama.

Terzil: Rezil etme, küçük düşürme.

Vazife-i ilâhiye: Cenâb-ı Hakk’ın kullarına birtakım emir ve tavsiyelerini yerine getirmeleri hâlinde vereceğini, yapacağını vaat ettiği şey, şeyler.

sabit olmuş. Meselâ, Rusya'da kumandan ayağa kalkmamak, Divan-ı Harb-i Örfî'de idam tehdidine karşı mahkemedeki paşaların suallerine beş para ehemmiyet vermediğim gibi, dört kumandanlara karşı bu tavrım, tahakkümlere boyun eğmediğimi gösteriyor. Fakat bu otuz senedir müsbet hareket etmek, menfî hareket etmemek ve vazife-i ilâhiyeye karışmamak hakikati için, bana karşı yapılan muamelelere sabırla, rıza ile mukabele ettim. Cercis (*aleyhisselâm*) gibi ve Bedir, Uhud muharebelerinde çok cefa çekenler gibi, sabır ve rıza ile karşıladım.” demektedir.

Hem Emirdağ Lâhikası mektuplarından birinde bu “Hutuvât-ı Sitte”den bahisle:

Divan-ı Harb-i Örfî: Sıkıyönetim Mahkemesi.
1909 yılında 31 Mart Vakkası'ndan sonra kurulan

“*Sâlisen*: Bu mektup münasebetiyle dünkü gün yanıma gelen mühim bir resmî memura böyle söyledim ki: Eski Said’in sergüzeşte-i hayatından harika üç vâkıa, şimdi tahakkuk etmiş ki, ileride çıkacak Risale-i Nur’un kerameti imiş. Şöyle ki:

31 Mart Hâdisesi’nde Hareket Ordusu’nun Başkumandanı Mahmud Şevket Paşa bana karşı fazla hiddetli iken ve Divan-ı Harb-i Örfî’de beni muhakeme ettikleri gün, on beş adam karşımda darağacında asılı bir vaziyette Divan-ı Harb-i Örfî Reisi Hurşid Paşa benden sordu:

– Sen şeriatı istedin mi? İşte şeriatı isteyenler böyle asılırlar.

Muhakeme: Mahkeme edilme, yargılanma.

Sâlisen: Üçüncü olarak.

Sergüzeşte-i hayat: Hayatta kişinin başından

geçen hâller, olaylar.

Tahakkuk: Gerçekleşme, meydana gelme.

Vâkıa: Hâdise, olay.

Ben de:

– Şeriatın bir meselesine bin ruhum olsa feda ederim, dediğim hâlde ve beni mahkûm etmeye pek çok esbap –muhbirlerin iftiralarıyla– varken, benim müstesna bir surette müttefikan beraatime karar vermeleri...

Hem eski Harb-i Umumî'nin nihayetinde, İstanbul'da İngilizlerin Başkumandanının eline benim İngiliz aleyhine şiddetli yazdığım Hutuvât-ı Sitte ve Başpapazına tahkirkârâne sözlerim eline geçtiği hâlde, beni mahvetmek yüzde yüz ihtimali varken, hiddetini geri alıp ilişmemesi...

Esbap: Sebepler.

Harb-i Umumî: Dünya Savaşı.

Muhbir: Haberci.

Müttefikan: İttifak ederek, oy birliğiyle.

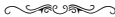
Hem Ankara'da, divan-ı riyasetinde pek çok meb'uslar varken Mustafa Kemal şiddetli bir hiddetle divan-ı riyasetine girip, bana karşı bağırarak: "Seni buraya çağırdık ki bize yüksek fikir beyan edesin. Sen geldin, namaza dair şeyler yazıp içimize ihtilâf verdin." Ben de onun hiddetine karşı dedim: "Namaz kılmayan haindir, hainin hükmü merduttur." Dehşetli bir pot kırdım(!).

Hâzır meb'us dostlarım telâş ettikleri ve herhalde beni ezeceklerini tahmin ettikleri sırada, bana karşı bir nevi tarziye verip o mecliste hiddetini geri alması, âdetâ dehşetli bir kuvveti ve hakikati hissedip geri çekilmesi, ikinci gün hususî riyaset odasında, Hücumât-ı Sitte'nin Birinci

Divan-ı riyâset: Başkanlık divanı, makamı. **Tarziye vermek:** Özür dilemek.

Desise içinde bulunan “Meselâ, Ayasofya Camii ehl-i fazl ve kemâlden, ilâ âhir...” cümlesinden başlayan, tâ İkinci Desise’ye kadar, bir saat tamamen ona söyledim.

Bütün hissiyatını ve prensibini rencide ettiğim hâlde bana ilişmemesi, hatta taltifime çok çalışması, katiyen bu üç cebbar fevkalâde kumandanların bu üç acîp hâletleri, âdeta Eski Said’den korkmaları, şüphesiz ki Risale-i Nur’un, ileride kahraman şakirtlerin şahs-ı mânevîsinin harika bir kuvveti ve Risale-i Nur’un parlak bir kerametidir.

Desise: Hile, oyun.

Ehl-i fazl: Erdem, ahlak sahibi kişiler.

Ehl-i kemâl: Olgunlaşmış mükemmel hale gelenler.

Hissiyat: Hisler duygular.

İlâ âhir: Sonuna kadar.

Şahs-ı mânevî: Hükmî şahsiyet, tüzel kişilik.

Taltif: İltifat etme, mükâfatlandırma.

“Harb-i Umumî’de mağlûbiyetimizden dolayı fazla müteessir olduğunuzu görüyoruz.” diyenlere cevaben;

“Ben kendi elemlerime tahammül ettim; fakat, ehl-i İslâm’ın eleminden gelen teellümat beni ezdi. Âlem-i İslâm’a indirilen darbelerin en evvel kalbime indiğini hissediyorum. Onun için bu kadar ezildim. Fakat bir ışık görüyorum ki, o elemelerimi unutturacak inşaallah.” diyerek tebessüm eylerdi.

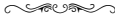
İstanbul’da en büyük ve en ehemmiyetli ve tesirli hizmet-i vataniye ve milliyetinden birisi de “Hutuvât-ı Sitte” adlı eseriyle gaddar zalimlerin yüzlerine tükürüp,

Hizmet-i vataniye:
Vatan hizmeti.

Teellümat: Elem duymalar, acılar.

Müteessir: Üzgün, rahatsız.

izzet-i diniyeyi ve şeref-i İslâmiye'yi muhafaza etmesidir. İstanbul'un yabancılar tarafından işgali sıralarında, İngiliz Anglikan Kilisesi'nin, Meşihat-i İslâmiye'den sorduğu altı sualine, altı tükürük mânâsında verdiği makul ve sert cevapları, onun derece-i cesaret ve kemâlât ve şecaatini fiilen göstermektedir.

İngiliz Başkumandanına bu eser gösterilir ve Bediüzzaman'ın bütün kuvvetiyle aleyhte bulunduğu kendisine ihbar edilir.

Derece-i cesaret ve kemâlât ve şecaat: Cesaret, fazilet ve yiğitlik derecesi.

İzzet-i diniye: Dinin şerefi, onuru.

Meşihat-i İslâmiye: Osmanlı Devleti'nde bugün-

kü Din İşleri Yüksek Kurulu'nun vazifesini gören Şeyhülislâm'a bağlı daire.

Şeref-i İslâmiye: İslâm'ın şerefi.

O cebbar kumandan, idam kararıyla vücudunu ortadan kaldırmak istediye de fakat kendisine, Bediüzzaman idam edilirse bütün Şarkî Anadolu, İngiliz'e ebediyen adâvet edeceği ve aşiretler her ne pahasına olursa olsun isyan edecekleri söylenmesi üzerine bir şey yapamaz.

İstanbul'da, İngilizler desiseleriyle Şeyhülislâm'ı ve diğer bazı ulemâyı lehlerine çevirmeye çalışmalarına mukabil, Bediüzzaman, "Hutuvât-ı Sitte" adlı eseri ve İstanbul'daki faaliyetiyle İngilizin, Âlem-i İslâm ve Türkler aleyhindeki müstemlekecilik siyasetini ve entrikalarını, tarihî düşmanlığını etrafa neşrederek, Anadolu'daki

Adâvet: Düşmanlık.

Müstemlekecilik: Sömürgecilik.

Şeyhülislâm: İslami idarede toplumun ve yöneti-

min meselelerine dini açıdan cevap veren makamdaki şahıs.

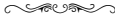
Ülemâ: Âlimler, bilginler.

Millî Kurtuluş Hareketi'ni desteklemiş, bu hususta en büyük âmillerden birisi olmuştur.

Bu hizmetine dair kendi ifadesinden bir parça:

“Bir zaman İngiliz Devleti, İstanbul Boğazı'nın topraklarını tahrip ve İstanbul'u istilâ ettiği hengâmda, o devletin en büyük daire-i diniyesi olan Anglikan Kilisesi'nin Başpapazı tarafından, Meşihat-ı İslâmiye'den dinî altı soru soruldu. Ben de o zaman, Dârü'l-Hikmeti'l-İslâmiye'nin âzâsı idim. Bana dediler: ‘Bir cevap ver. Onlar, altı suallerine altı yüz kelimeyle cevap istiyorlar.’ Ben dedim: ‘Altı yüz kelimeyle değil, altı kelimeyle değil, hatta bir kelimeyle değil, belki bir tükürükle cevap

veriyorum. Çünkü o devlet, işte görüyorsunuz, ayağını boğazımıza bastığı dakikada, onun papazı mağrurane üstümüzde sual sormasına karşı yüzüne tükürmek lâzım geliyor... Tükürün o ehl-i zulmün o merhametsiz yüzüne!..’ demiştim.”

İşte muhtevası küçük, fakat zaman ve zemindeki neşri ve zuhuru itibarıyla gayet ehemmiyetli ve Hazreti Üstad Bediüzzaman’ın bu millet ve memleket-i İslâmiye’nin müdafaa, muhafaza, istiklâl ve istikbali için fevaran eden hamiyet-i âliyesini göstermesi noktasından büyük olan bu “Hutuvât-ı Sitte” eserini, yaşayan ebedî

Ehl-i zulüm: Zalimler.

Hamiyet-i âliye: Dinî değerlere sahip çıkma, koruma duygusu, gayreti.

Memleket-i İslâmiye:

Müslüman yurdu.

bir tarih mânâsıyla yeni nesillerin nazar-ı dikkatine arz ediyoruz.

Hizmetinde bulunan talebeleri

Hutuvât-ı Sille

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ¹

وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُواتِ الشَّيْطَانِ²

Herbir zamanın insî bir şeytanı vardır. Şimdi beşerde insan suretinde şeytanın vekili olan ruh-u gaddar, fitnekârâne siyasetiyle cihanın her tarafına kundak sokan “الْحَنَاسُ” (el-hannâs), altı hutuvâtıyla

¹ “Kovulmuş şeytanın şerrinden Allah Teâlâ’ya sığınırım.”

² “Şeytanın adımları ardınca gitmeyin!” (Bakara sûresi, 2/168, 208; En’âm sûresi, 6/142; Nûr sûresi, 24/21)

El-hannâs: Şeytan.

Fitnekârâne: Fitne, fesat çıkarma adetinde bulunan gibi.

Hutuvât: Adımlar.

İnsî şeytan: İnsanlardan şeytanlık yapanlar.

Ruh-u gaddar: Çok zalim ruh.

Âlem-i İslâm'ı ifsat için insanlarda ve insan cemaatlerindeki habîs menbaları ve tabiatlarındaki muzır madenleri, fiilî propaganda ile işlettiriyor, zayıf damarları buluyor.

Kiminin hırs-ı intikamını, kiminin hırs-ı câhını, kiminin tamâını, kiminin humkunu, kiminin dinsizliğini, hatta en garibi, kiminin de taassubunu işletip siyasetine vasıta ediyor.

Birinci Hatvesi

Der veya dedirir:

“Siz kendiniz de dersiniz ki: Musibete müstehak oldunuz. Kader zalim değil,

Habis: Pis, kötü, çirkin.

Hırs-ı câh: Makam hırsı.

Hırs-ı intikam: İntikam hırsı.

Humk: Ahmaklık, budalalık.

İfsat: Bozma, karıştırma, fesat çıkarma.

Menba: Kaynak.

Muzır: Zararlı.

Tamâ: Aç gözlülük, doymazlık, tamahkârlık.

adalet eder. Öyleyse, size karşı muameleme razı olunuz.”

Şu vesveseye karşı demeliyiz: Kader-i ilâhî isyanımız için musibet verir. Ona rızadâde olmak, o günahı tevbe demektir. Sen ey mel'un! Günahımız için değil, İslâmiyet'imiz için zulmettin ve ediyorsun. Ona rıza veya ihtiyârla inkıyad etmek –neûzu billâh!– İslâmiyet'ten nedâmet ve yüz çevirmek demektir.

Evet aynı şeyi –hem musibettir– Allah verir, adalet eder. Çünkü günahımıza, şerrimize zecren ondan vazgeçirmek için verir. O şeyi aynı zamanda beşer verir,

İhtiyâr: İrade, seçim.

Nedâmet: Pişmanlık.

Neûzu billâh: Allah korusun!

Rızadâde: Razı olmuş,

kabul etmiş.

Şer: Kötülük, fenalık.

Zecren: Men ederek, engelleyerek, caydırarak.

zulmeder. Çünkü başka sebebe binaen ceza verir. Nasıl ki düşman-ı İslâm, aynı şeyi bize icra ediyor. Çünkü Müslümanız.

İkinci Hatvesi

Der ve dedirtir:

“Başka kâfirlere dost olduğunuz gibi bana da dost ve taraftar olunuz. Neden çekiniyorsunuz?”

Şu vesveseye karşı deriz:

Muavenet elini kabul etmek ayrıdır. Adâvet elini öpmek de ayrıdır. Bir kâfirin her bir sıfatı kâfir olmak ve küfründen neş’et etmek lâzım olmadığından, İslâm’ın eski ve mütecaviz bir düşmanını def için,

Adâvet: Düşmanlık.

Düşman-ı İslâm: İslâm düşmanı.

Muavenet: Yardımlaşma.

Mütecaviz: Haddi aşan, çok fazla ileri giden, saldırgan.

Neş’et etmek: Meydana gelmek.

bir kâfir muavenet elini uzatsa, kabul etmek İslâmiyet'e hizmettir.

Senin ise, ey kâfir-i mel'un, senin küfüründen neş'et eden teskin kabul etmez husumet elini öpmek değil, temas etmek de İslâmiyet'e adâvet etmek demektir.

Üçüncü Hatvesi

Der veya dedirtir:

“Şimdiye kadar sizi idare edenler fenalık ettiler, karıştırdılar. Öyleyse bana razı olunuz.”

Bu vesveseye karşı deriz:

Ey el-hannâs! Onların fenalıklarının asıl sebebi de sensin. Âlemi onlara darlaştırdın,

El-hannâs: Şeytan.

kâfir.

Husûmet: Düşmanlık

Teskin: Sakinleştirmek,

Kâfir-i mel'un: Lânetli

yatıştırmak.

damar-ı hayatı kestir, evlâd-ı nâmeşruunu onlara karıştırdın. Dinsizliğe sevk ederek dini rüşvet isterdin. Onlara bedel seni kabul etmek, yalnız müteneccis su ile necis olmuş bir libası, hınzırın beviyle yıkamak demektir. Sen yalnız hayvançasına muvakkat bir hayat-ı sefilâneyi bize bırakıyorsun; insanca, İslâm'ca hayatı öldürüyorsun. Biz ise hem insancasına, hem Müslümançasına yaşamak istiyoruz. Senin rağmına yaşayacağız!

Dördüncü Hatvesi

Der veya dedirtir:

Bevl: İdrar.

Damar-ı hayat: Hayat damarı.

Evlâd-ı nâmeşru: Zinadan doğma nesepsiz çocuklar.

Hayat-ı sefilâne: Alçakça hayat.

Libas: Giysi.

Muvakkat: Kısa süreli, geçici.

Müteneccis: Pislendiği, kullanılamaz hâle gelmiş.

Necis: Pis.

“Sizi idare eden ve bana muhâsım vaziyetini alanlar –ki Anadolu’daki sergerdeleridir– maksatları başkadır. Niyetleri din ve İslâmiyet değildir.”

Şu vesveseye karşı deriz:

Vesilelerde niyetin tesiri azdır. Maksadın hakikatini tağyir etmez. Çünkü maksut, vesilenin vücuduna terettüp eder; içindeki niyete bakmaz.

Meselâ, ben bir define veya su bulmak için bir kuyu kazıyorum. Biri geldi –kendini saklamak veya orada muzahrafâtını defnetmek için– bana yardım ederek kazdı.

Maksut: Maksat, niyet, gâye.

Muhâsım: Hasım, düşman olarak karşılaşarlardan her biri.

Muzahrafât: Süpürülecek

şeyler, pislikler.

Sergerde: Elebaşı.

Tağyir: Değiştirme.

Terettüp: Ait olma, üzerine düşme, gerekme.

Suyun çıkmasına ve define bulunmasına niyeti tesir etmez. Su; fiiline, kazmasına bakar, niyetine bakmaz. Bunun gibi, onlar bizi Kâbe'ye götürüyorlar. Kur'ân'ı yüksek tutmak istiyorlar. Bütün felâketimizin menbaı olan Avrupa muhabbetine bedel, husumetini esas tutuyorlar. Niyetleri ne olursa olsun, bu maksatların hakikatini tağyir edemez.

Beşinci Hatvesi

Der:

“İrade-i Hilâfet, siyasetimin lehinde çıktı.”

Şu vesveseye karşı deriz:

Bir şahsın arzu-yu zâtîsi ve emr-i hususîsi başkadır, ümmet namına emin olarak

Arzu-yu zâtî: Kendine ait hususî arzu. **İrade-i Hilâfet:** Halifenin emri, buyruğu.

Emr-i hususî: Özel emir.

deruhte ettiği emanet-i Hilâfetten hasıl olan şahsiyet-i mâneviyenin iradesi bambaşkadır. Bu irade bir akıldan çıkıp, bir kuvvete istinad ederek, Âlem-i İslâm'ın maslahatını takip eder. Aklı ise, şûrâ-yı ümmettir; senin vesvesen değil. Kuvveti, müsellâh ordusu, hür milletidir; senin süngülerin değildir. Maslahat da muhit-ten merkeze nazar edip İslâm için fâide-i uzmâyâ tercih etmektir. Yoksa, aksine olarak merkezden muhite bakmakla Âem-i İslâm'ı bu devlete, bu devleti de Anadolu'ya, Anadolu'yu da İstanbul'a,

Deruhte etmek: Üstüne almak, yüklenmek.

Emanet-i Hilâfet: Hilâfet makamı, vazifesi.

Maslahat: Fayda, menfaat.

Muhit: Çevre.

Müsellâh: Silâhlı.

Şahsiyet-i mâneviye: Tüzel kişilik.

Şûrâ-yı ümmet: Bütün Müslümanların maddî-mânevî, dünya ve âhirete ait problemlerini İslâm'a göre karar bağlayan danışma meclisi.

İstanbul'u da hânedân-ı saltanata teâruz vaktinde feda etmek gibi hodendişâne fikir ve irade; değil Vahdeddin gibi mütedeyyin bir zât, hatta en fâcir bir adam da, yalnız ism-i Hilâfet'i taşıdığı için ihtiyârıyla etmez. Demek, mükrehtir. O hâlde ona itaat, adem-i itaattir.

Altıncı Hatvesi

Der ki:

“Bana karşı mukavemetiniz beyhudedir. Müttefikiniz beraberken yapamadığınız şeyi şimdi nasıl yapacaksınız?”

-
- Adem-i itaat:** İtaatsizlik. makamı olan Hilâfet ismi.
- Hânedân-ı saltanat:** Saltanat (Osmanlı) sülâlesi.
- Hodendişâne:** Bencilcesine.
- İhtiyâr:** Tercih, seçim.
- İsm-i Hilâfet:** İslâm Âlemi'ni temsil ve idare etme
- Mükreh:** Bir şey yapmaya zorlanan kişi.
- Mütedeyyin:** Dindar, dine bağlı kimse.
- Teâruz:** Birbirine zıt olma.

Şu vesveseye karşı deriz:

En ziyade hile ve fitne kuvvetiyle ayakta duran azametli kuvvetin bizi yeise düşürmüyor.

Evvelâ: Hile ve fitne, perde altında kaldıkça tesir eder. Zâhire çıkmakla iflâs eder, kuvveti söner. Perde öyle yırtılmış ki senin yalan, hile, fitnen; hezeyana, mas-karalığa inkılâp edip akîm kalıyor. Bu defaki Anadolu'ya karşı (.....) gibi...

Sâniyen: O kof kuvvetin yüzde doksanı sana karşı îtilâf kabul etmez. Muhâsım bir cereyan, atâlete mahkûm ediyor. Fazla

Akîm: Güdük, kısır, verimsiz.

Atâlet: Âtıl, boş kalma, tembellik.

Hezeyan: Saçmalık.

Îtilâf: Uyum sağlama, uzlaşma.

Sâniyen: İkinci olarak.

Yeis: Ümitsizlik.

Zâhir: Açık, görünür.

kalan kuvvetinle dert ve dermanda müşterek olan Âlem-i İslâm'ı susturacak, depretmeyecek derecede eskisi gibi bir istibdat altında tutmaya ihtimal versen, şeytan iken eşeğin eşeği olursun!^{1(Hâşiye)}

Sâlisen: Madem ki öldürüyorsun. Ölmek iki suretledir:

Birinci suret: Senin ayağına düşmek, teslim olmak suretinde ruhumuzu, vicdanımızı ellerimizle öldürmek, cesedi de güya ruhumuza kisasen sana telef ettirmektir.

İkinci suret: Senin yüzüne tükürmek, gözüne tokat vurmakla ruh ve kalbimiz

1 (Hâşiye) Hey ekpekü'l-küpekâ! Köpekten tepeküp etmiş köpek!

Ekpekü'l-küpekâ: Köpeklerin en köpeği, alçak.

Sâlisen: Üçüncü olarak.
Tepeküp: Köpekleşmek.
Telef: Ölme, yok olma.

sağ kalır, ceset de şehid olur. Akide faziletimiz tahkir edilmez; İslâmiyet'in izzetiyle istihza edilmez...

Elhâsıl: İslâmiyet muhabbeti, senin humumetini istilzam eder. Cebrail, şeytan ile barışamaz.

Siyasetimizde en acınacak, en ebleh bir akıl varsa, o da öylelerin aklıdır ki, (.....) milletinin ihtiras ve menfaatini, İslâmiyet'in menfaat ve izzetiyle kabil-i tevfik görüyor. Burada en sefil ve en ahmak kalb, öylelerin kalbidir ki, hayatı onun himayeti altında kabul eder. Hayatımızı onun himayeti

Akîde: İnanç, inanış.

Ebleh: Pek akılsız, pek budala.

Himâyet: Koruma, gözetme.

İhtiras: Şiddetli hırs.

İstihzâ: Alay etme.

İstilzam etmek: Gerek-tirmek, icap etmek.

Kabil-i tevfik: Bağdaşabilir, uyuşabilir

altında kabil görüyor.^{1(Hâşiye)} Çünkü öyle bir şarta hayatımızı tâlik ediyor ki, muhal ender muhaldir.

Der: “Yaşayınız. Fakat bir tek adam bana hiyanet etse yakarım, yıkarım!”

Şayet bir adam hakka sadakat namına onun kâfirâne zulmüne karşı hiyanet etse, Ayasofya’ya iltica etse, milyarlaraya değer o mukaddes binayı harap eder. Veyahut, bir köyde ona bir hain bulunsa, çoluk-çocuğuyla mahvetmek, veya bir cemaatte ona

1 (Hâşiye) Allah kimseyi şaşırtmasın, şaşırtırsa süründürmesin; süründürürse çektirmesin; çektirirse rezil etmesin; rezil ederse perişan etmesin; perişan ederse serserî âvâre etmesin.

Âvâre: Serseri, boş gezen, aylak, işsiz güçsüz.

İltica: Sığınma.

Kabil: Mümkün.

Muhal ender muhal:

Olması hiçbir şekilde mümkün değil, muhal içinde muhal.

Tâlik etmek: Bağlamak.

muzır biri varsa cemaati ifnâ etmek, her vakit kendinde salâhiyet görüyor. Lânet o medeniyete ki, ona o salâhiyeti vermiş!.. Acaba, bütün millet bir kalbde –hem mü-nafık, hançer-i zulmünden mütelezziz olacak ahmak bir kalbde– ittifakından daha muhal ne var?

Şeytan gibi hasîs hisleri, fena ahlâkları teşci ve himaye eder, iyi hisleri söndürür. Hem insanî, İslâmî hayatı men etmekle beraber, muvakkat hayvanî bir hayatı, iki genc-i mücehhez pençeli; ekseriyeti kazanmak için, imhayı esas program yapmış, iki kelbi iki ciğerimize musallat ederek bizi

Genc-i mücehhez: Donanımlı genç.

Hançer-i zulmün: Zulüm hançeri.

Hasîs: Değersiz, çirkin.

İfnâ: Bitirme, yok etme.

Muvakkat: Kısa süreli, geçici.

Mütelezziz: Lezzet alan, zevk duyan.

Salâhiyet: Yetki.

Teşci: Cesaretlendirme.

silâhtan tecrit ediyor. İşte onun himayeti..
işte hayatımız...

O hasım, gösterdiği kin ve husumet harpten neş'et etme değildir. Harpten olsaydı, tabiî mağlûbiyetimizle sairlerin husumeti gibi sükûnet bulurdu. Hem hasmın, uzakta çirkin yüzündeki riyakârâne çizgileri güzel zannedilirdi. Yakında görenler, inşâallah daha aldanmaz.

كَمَا أَنَّ الضَّرُورَاتِ تُبِيحُ الْمَحْظُورَاتِ كَذَلِكَ
تُسَهِّلُ الْمُشْكَلَاتِ¹

¹ “Zaruretler yasakları mübah kıldığı gibi zorlukları da kolaylaştırır.”

Neş'et etmek: Meydana dinme, yatışma.
gelmek.

Tecrit etmek: Ayırmak,
Riyâkârâne: İki yüzlülük- soyutlamak.
le, gösterişli bir tarzda.

Sükûnet: Sakinleşme,

Korkaklıkta darb-ı mesel hükmünde olan tavuk, çocukları yanında iken şefkat-i cinsiye sebebiyle câmusa saldırır. İşte dehşetli bir cesaret...

Hem darb-ı mesel olmuş: “Keçinin kurttan havfı, ıztırar vaktinde mukavemete inkılâp eder. Boynuzu ile kurdun karnını deldiği vâkidir.” İşte harika bir şecaat...

Fitrî meyelân mukavemet-sûzdur. Bir avuç su, kalın bir demir gülle içinde atılsa,

Câmus: Manda.

Darb-ı mesel: Atasözü, deyim.

Fitrî: Tabî, doğal.

Havf: Korku, endişe.

İztırar: Çaresizlik, mecburiyet.

Meyelân: Eğilim, istek, arzu.

Mukavemet-sûz: Dayanılmaz, karşı konulmaz.

Şefkat-i cinsiye ve hayatiye: İnsanlığa mazhar olmakla hissedilen şefkat, merhamet.

Vâki: Mevcut, meydana gelmiş, realite.

kışta soğuşa maruz bırakılsa, meyl-i inbisat demiri parçalar.

Evet, şefkatli tavuk cesareti, hamiyetli keçi ıztırârî şecaati gibi, fitrî bir heyecan demir güllede su gibi, zulmün burûdetli husumet-i kâfirânesine maruz kaldıkça her şeyi parçalar. Rus mojikleri buna şahittir.

Bununla beraber, imanın mahiyetindeki hârikulade şehâmet, izzet-i İslâmiyet'in

Burûdet: Soğukluk.

Hamiyet: Koruma gayreti.

Husûmet-i kâfirâne: Kâfirce düşmanlık.

İztırârî şecat: Çâresizlikten, mecburiyetten kaynaklanan cesaret.

İzzet-i İslâmiye: İslâmiyet'in şerefi, onuru.

Meyl-i inbisat: Yayılma, genişleme eğilimi.

Rus mojikleri: Rus köylüleri.

Şehâmet: Akıl ve zekâ ile birlikte olan cesaret.

tabiatındaki âlem-pesent şecaat, uhuvvet-i İslâmiye'nin intibahıyla her vakit mucizeleri gösterebilir.

Âlem-pesent: Herkesin takdirini kazanmış.

İntibah: Uyanma, ayılma.

Uhuvvet-i İslâmiye: İslâmî kardeşlik.

Karma İndeks

A

- adalet 19
adâvet 13, 21
adem-i itaat 26
Akide fazileti 29
akıl 29
âlem-i insaniyet 2
Âlem-i İslâm 2, 11, 13,
18, 25, 28
altı hutuvât 17
altı سوال 14
altı suali 12
altı tükürük 12
Anadolu 1, 2, 13, 23,
25, 27
Anglikan Kilisesi 14
Ankara 9
Arabî risaleler 3
arzu-yu zâtî 24
âsâyîşi muhafaza 5
aşiretler 13
Avrupa muhabbeti 24
Ayasofya 30
Ayasofya Camii 10

B

- Bakara sûresi, 2/168,
208 17
Başpapaz 8, 14
Bedir 6
Bediüzzaman 12, 13
Birinci Harb-i Umümî 3

C

- câmus 33
cebbar kumandan 13
Cebrail 29
Cercis (aleyhisselâm) 6
cesaret 33

D

- damar-ı hayat 22
darağacı 7
darb-ı mesel 33
Darü'l-Hikmeti'l-İslâmiye
3
Dârü'l-Hikmeti'l-İslâmiye
14
define 23, 24

delâil-i akliye 2
 demir 34
 demir gülle 33, 34
 din 22, 23
 dinsizlik 18, 22
 Divan-ı Harb-i Örfî 6, 7
 divan-ı riyaset 9
 dört cebbar kumandan 4
 dört kumandanlar 6
 dost 20
 düşman 20
 düşman-ı İslâm 20

E

ehl-i İslâm'ın elemi 11
 ekpekü'l-küpekâ 28
 el-hannâs 17, 21
 emanet-i Hilâfet 25
 Emirdağ Lâhikası 4, 6
 emr-i hususî 24
 En'âm sûresi, 6/142 17
 Erkân-ı Harbiye Riyaseti
 3
 Ermeniler 3
 eşeğin eşeği 28
 Eski Said 4, 7, 10

Evkaf-ı İslâmiye Matbaası
 1
 evlâd-ı nâmeşru 22

F

fiilî propaganda 18
 Fitrî meyelân 33

G

gaddar zalimler 11
 gönüllü alay kumandanı
 3
 günah 19

H

hakka sadakat 30
 hamiyetli keçi 34
 hânedân-ı saltanat 26
 Harb-i Umumî 8, 11
 Hareket Ordusu 7
 harp 32
 hayat-ı sefilâne 22
 Hazreti Bediüzzaman 2
 Hazreti Üstad 4
 Hazreti Üstad Bediüzza-
 man 15
 hezeyan 27

- hınzırın bevli 22
hırs-ı intikamı 18
hırs-ı câh 18
hiddet 9
Hile ve fitne 27
hile ve fitne kuvveti 27
hiyanet 30
hizmet-i âliye 2
hizmet-i imaniye 5
hizmet-i vataniye 11
humk 18
Hurşid Paşa 7
husumet 24, 29, 32
husumet eli 21
Hutuvât-ı Sitte 1, 2, 3, 6,
8, 11, 13, 15
Hücumât-ı Sitte 9
hür millet 25
- I**
ıztırârî şecaat 34
- İ**
idam 6
ifsat 18
iftiralar 8
ihtilâf 9
ihtiras 29
ihtiyâr 19, 26
iki kelb 31
iman 34
İngiliz 1, 8, 13
İngiliz Anglikan Kilisesi 12
İngiliz Başkumandanı 12
İngiliz Devleti 14
İngilizler 13
İngilizlerin Başkumandanı
8
insî bir şeytan 17
İrade-i Hilâfet 24
işgalci kuvvetler 1
işgalciler 1
İslâm 1, 20, 22, 25
İslâmî hayat 31
İslâmiyet 19, 21, 23, 29
İslâmiyet'in izzeti 29
ism-i Hilâfet 26
İstanbul 3, 8, 11, 12, 13,
14, 25, 26
İstanbul Boğazı 14
İstanbul'un işgali 1
istibdat 28
itaat 26

izzet-i diniye 12
izzet-i İslâmiyet 34

K

Kâbe 24
Kader 18
Kader-i ilâhî 19
kâfir 20, 21
kâfir-i mel'un 21
kâfirler 20
kahraman şakirtler 10
kalb 28, 31
Keçi 33
keramet 10
kin 32
kış 34
kof kuvvet 27
küfür 20, 21
Kur'ân 24
Kur'ân-ı Hakîm 2
Kur'ân hakikatleri 2
kurt 33
kuyu 23

L

Lemeât 3

M

Mahmud Şevket Paşa 7
maksatlar 23, 24
maslahat 25
medeniyet 31
mehâsin-i ulviye 2
memleket-i İslâmiye 15
menfaat 29
menfi hareket 5, 6
merdut 9
Meşihat-i İslâmiye 12, 14
Mesnevî-i Nuriye 3
meyl-i inbisat 34
Millî Kurtuluş Hareketi 14
Muavenet eli 20
muavenet eli 21
mucizeler 35
muhabbet 29
mükreh 26
münafık 31
müsbet hareket 4, 5, 6
müsbet hizmet dersi 4
müsbet iman hizmeti 5
musibet 18, 19
Müslüman 20

müteneccis su 22

Müttefik 26

N

namaz 9

Namaz kılmayan 9

niyet 23, 24

niyetin tesiri 23

Niyetler 24

Nokta 3

Nûr sûresi, 24/21 17

Nur talebeleri 4

P

papaz 15

R

resmî memur 7

Risale-i Nur 2, 10

Risale-i Nur'un kerameti

7

Risale-i Nur hizmeti 4

Risale-i Nur neşriyatı 4

rıza 6

Rıza-yı ilâhî 5

ruh 28

ruh-u gaddar 17

Rus 3

Rus mojikleri 34

Rusya 3, 6

rüşvet 22

S

sabır 5, 6

sergüzeşte-i hayat 7

sıfat 20

siyaset 17, 18, 24, 29

su 24, 33, 34

Sünûhat 1

Ş

şahs-ı mânevî 10

şahsiyet-i mâneviye 25

Şark 3

Şarkî Anadolu 13

şecaat 12, 33, 35

şefkat-i cinsiye 33

şefkatli tavuk cesareti 34

şehâmet-i imaniye 2

şehid 3, 29

şer 19

şeref-i İslâmiye 12

şeriat 7, 8
 Şeyhülislâm 13
 şeytan 17, 28, 29, 31
 şükür 5
 şûrâ-yı ümmet 25

T

taassub 18
 tahakküm 6
 tamâ 18
 tavuk 33
 tevbe 19
 tükürük 14
 Türkler 13

U

Uhud 6
 uhuvvet-i İslâmiye 35
 ulemâ 13

Ü

üç cebbar 10
 ümmet 24
 Üstad 2
 Üstad Bediüzzaman Said
 Nursî 1

V

Vahdeddin 26
 vazife-i ilâhiye 5, 6
 vesvese 19, 20, 21, 23,
 24, 25, 27
 vicdan 28

Y

yalan 27

Z

zayıf damarları 18
 zulm 20, 30